

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 2030

гр. София, 21.06.2010 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 5 състав, в закрито заседание на 21.06.2010 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Владимир Николов

като разгледа дело номер **2816** по описа за **2010** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК.

Образувано е по жалба на Й. П. З., със съдебен адрес: С., У. „Ц. А.” № 109, . 4, ап. 7, срещу „незаконен арест в 01 РУ-С.”.

С разпореждане на съда от 14. 04. 2010 г., са дадени указания на жалбоподателката да посочи административния акт, който се оспорва или се касае за незаконосъобразно действие или бездействие на административен орган.

В указания от съда срок изрично е заявено, че се оспорва устна заповед на дежурния офицер при 01 РУ-С. за задържането на жалбоподателката или алтернативно, че се оспорва незаконосъобразно действие на дежурния офицер, за фактическото задържане на жалбоподателката под стража.

При така направеното уточнение, съдът счита, че в конкретния случай нямаме годин за обжалване административен акт, по смисъла на чл. 21 от АПК, представляващ „устна заповед” на дежурния офицер при 01 РУ - С..

Видно от изпратената с административната преписка справка, заповед за задържането на Й. П. З., включително устна такава, не е издавана.

Видно от материалите по преписката жалбоподателката З. е била обявена за общодържавно издирване и принудително довеждане, поради невъзможността същата да бъде осигурена като свидетел по досъдебно производство. На основание чл. 11, ал. 6 от Инструкция № Из-1711 от 15.09.2009 г. за оборудването на помещенията за настаняване на задържани лица в структурите на Министерството на вътрешните работи и реда в тях (издадена от министъра на вътрешните работи, обн., ДВ, бр. 78 от 2.10.2009 г.), заповед за задържане не се издава на лица, за които е постановено принудително довеждане.

При това положение, след като не е издавана заповед за задържане, на основание чл. 65, ал. 1 от ЗВМР, включително и устна такава, е неприложим реда за оспорване на индивидуален административен акт, доколкото липсва такъв, поради което жалбата

следва да се остави без разглеждане в тази ѝ част, на основание чл. 159, т. 4 от АПК, тъй като за жалбоподателката липсва правен интерес от оспорване на акт, какъвто не е издаван.

След като по изложените по-горе мотиви, съдът счита, че не е налице индивидуален административен акт, който да подлежи на оспорване, следва да се разгледа алтернативно направеното оспорване на незаконосъобразно действие на дежурния офицер, за фактическото задържане на жалбоподателката под стража.

В глава петнадесета от АПК е уреден реда за защита срещу неоснователни действия и бездействия на администрацията.

Производството по чл. 250 – 254 от АПК касае извършването на фактически действия от административен орган или длъжностно лице, които не се основават на административен акт или на закона. Съгласно разпоредбата на чл. 253 от АПК, съдът трябва да се произнесе веднага след приключване на проверката, като нареди да бъдат прекратени безусловно действията, които не се извършват в изпълнение на представен при проверката административен акт или на закона, или се отхвърля искането.

Видно от предявената жалба и допълнителното уточнение от 28. 04. 2010 г., не се иска прекратяване на действията, а се оспорва тяхната законосъобразност.

Съдът счита обаче, че действията на служителите на МВР по задържането на жалбоподателката не подлежат на самостоятелен съдебен контрол за законосъобразност, а изпълнението на нормативно регулираната им дейност не съставлява неоснователно фактическо действие по смисъла на чл. 250 и сл. от АПК.

Видно от изготвената справка и от приложеното Постановление за принудително довеждане на свидетел № 15392/08 от 23. 11. 2009 г. е постановено да бъде доведено принудително лицето Й. П. З., тъй като същата не е открита на заявените постоянен и настоящ адрес.

Постановлението за принудително довеждане е издадено от разследващ полицай, като изрично в него е предвидено, че същото подлежи на обжалване, на основание чл. 200 от НПК. В този смисъл, актът, който е засегнал правната сфера на жалбоподателката е именно това постановление за принудително довеждане, което обаче не подлежи на оспорване по реда на АПК. Предвидения в него специален ред за оспорване – чл. 200 от НПК изключва приложението на АПК. Действията на полицейските органи по задържането на жалбоподателката са именно в изпълнение на това постановление за принудително довеждане, поради което не е налице нито устна заповед, която да подлежи на оспорване по АПК, нито фактически действия по смисъла на чл. 250 и сл. от АПК.

В същото време, в постановлението за принудително довеждане на свидетел, е постановено Й. П. З. да бъде доведена принудително през деня, в работно време, при разследващия орган (разследващ полицай Милен Панов) по досъдебно производство № 3М 15392 / 2008 г., за извършване на процесуални действия – разпит. Жалбоподателката е задържана и заведена в 01 РУ-С. след работно време (протокол за личен обиск в 17.50 часа), същата е записана в Дневника за вписване на лица обявени за ОДИ в 19.10 часа, съобразно изискванията на чл. 11, ал. 6, т. 1 от Инструкция Из-1711 / 15. 09. 2009 г. Доколкото жалбоподателката не е била открита неколkokратно на заявените адреси (видно от приложените докладни записки), именно с цел осигуряването ѝ за разпит в работно време, същата е била задържана в 01 РУ-С., но тези действия отново са били в изпълнение на постановеното по реда на НПК постановление за принудително довеждане. Жалбоподателката е освободена на 02. 04.

2010 г. в 11.05 часа

Видно от приложения информационен бюлетин, е отбелязано че на 07. 04. 2010 г., е налице заявка за снемане от издирване, тъй като на тази дата разследващ полицай М. П е извършил необходимите ПСД (процесуални – следствени действия) с лицето.

Извършените от полицейските служители действия по задържането на жалбоподателката са само и единствено в изпълнение на издаденото постановление за принудително довеждане, което подлежи на оспорване по НПК, но подадената жалба не спира неговото изпълнение (чл. 202, ал. 1 от НПК), поради което същите не могат да се оприличат като фактически действия по смисъла на АПК, поради което не подлежат на самостоятелен съдебен контрол за законосъобразност.

С оглед гореизложеното и на основание чл. 159, т. 1 и т. 4 АПК, жалбата следва да се остави без разглеждане, а производството по делото да се прекрати, поради което съдът

О П Р Е Д Е Л И :

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ жалбата на Й. П. З. срещу устна заповед на дежурния офицер при 01 РУ-С. за задържането ѝ, както и срещу действията на дежурния офицер за фактическото задържане на жалбоподателката.

ПРЕКРАТЯВА производството по адм. д. № 2816 / 2010 г. по описа на Административен съд С. – град, I-во отделение – 5 състав.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО подлежи на обжалване с частна жалба пред Върховен административен съд на Република Б, в 7-дневен срок от съобщението.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ :